Regizorul și Magicianul

On Noiembrie 09, 2012

Diminuează vulnerabilitatea poziției tale de protagonist în spectacolul vieții, efectuând cercetări amănunțite care să aibă ca rezultat întărirea aspectelor pozitive care caracterizează "Omul" din tine.

Nutream în subconștient o atracție anormală pentru lucrurile stranii, lipsite de tâlc, dar revelatoare și purtătoare de semnificații prin însăși modul în care mă raportam la ele. Dintotdeauna am avut sentimentul că altceva își împarte viața cu mine, o prezență constantă care îmi trimitea mesaje printr-o permanentă comunicare non-verbală. Un efect cu potențial revelator al unei confruntări dintre două tipuri umane, doi protagoniști în spectacolul bine închegat al vieții: Eu și El, *Regizorul și Magicianul.*

O trecere de la o stare la alta. Ca un fel de schimb de suflete care ar fi trebuit să funcționeze ușor și fără probleme. Fără să bănuiesc că tot acest capitol al vieții mele, tot acest angrenaj în care se cuplau cele două jumătăți ce-mi compuneau personalitatea, acest *va-et-vient continu* , avea să se transforme într-o cursă în care mă înstrăinam tot mai mult de mine însumi.

Am pățit ca prințul din povestea orientală care, rupând un sigiliu după altul de pe ușile încuiate, găsește tot mai multe bijuterii și nestemate, grămădite în fiecare încăpere. Şi, tot mai lacom, le ia la rând, nerăbdător de a ajunge la cea din urmă. Spectacolul vieții lui consta în a fi mereu în căutarea a ceva care să aibă ecou înlăuntrul său, care să-l facă fericit, ceva care să exprime indispozițiile și chinurile sale interioare, dar nu-și putea disciplina mintea să accepte aprecierile unei vieți axate pe relația cu Dumnezeu.

Excesele mele erau tot mai mult de natură "selectivă", fantastică, mistică. Forțat de o intensitate fără precedent mă îndreptam spre sediul unei autorități mai înalte, a unei conștiințe agnostice, păcătoase prin faptul că îmi îngropa sau reinventa toate principiile și valorile. Poziția mea față de mine însumi, față de orientările mele, față de realitate, față de societate și lume, era ambiguă, extrem de șubredă, dominată de o influență străină.

Leadership: Poți să te iei ca exemplu în construcția calității vieții în scopul cristalizării unei conștiințe a cărei îndelungi agonii este a desprinde experiența individuală de experiența unei convertiri profunde la autenticitatea și valabilitatea unei abordări non-posesive?

Magicianul era prins într-un joc neîntrerupt de oglinzi ce reflectau mereu o altă personalitate. Un joc straniu care punea în mișcare - într-un mod nemaipomenit - toate fibrele îndrăznelii, întărind toate pretextele mult prea convenabile care justificau lipsa continuității trăsăturilor care caracterizau "Omul" din el.

Era atât de obsedat de arta sa, a actoriei pure, constând într-un schimb de identități, de chipuri și roluri diferite. Nu era preocupat atât de prestația sa de pe scenă, cât mai ales de cea care rezulta din întrepătrunderea "live" cu oamenii de rând, micii spectatori. Încât ajunsese perfect stăpân pe mijloacele sale de a se impune printr-o formă camuflată.

Posesivitatea de care dădea dovadă se referea la faptul că nu era dispus să pătrundă conștient în conflictualitatea vieții și să o rezolve printr-o muncă de purificare a sentimentelor și valorilor cele mai de preț ale vieții, ci era interesat numai de fascinația pe care o dau trucurile și efectele de magie. Conștiința îi dicta un singur lucru: "fii cât mai bun în

ceea ce faci, fără să-ți asumi riscul de a te hotărî ce reprezinți ca om înfrânt de forța vieții."

Uitase pur și simplu orice altă preocupare umană. Uitase literalmente că viața îi putea oferi și alte plăceri decât cea materială, profesională, de interceptare a celor mai vaste, complexe puncte de vedere. Ca un obiect prețios aruncat în mare, magicianul își adâncea gândurile într-o realitate tot mai vulnerabilă.

Leadership: Mergi pe o cale care îți reflectă sinele superior, sau pe una care îți reflectă sinele inferior?

Sinele lui, desprins parcă dintr-una din constantele experienței de a aparține unei lumi subterane misterioase ce nu va dispărea niciodată pentru că ilustrează cu succes unul din cele mai vechi meșteșuguri, de a găsi, inventa și reinventa motive pentru a pune în funcțiune acea parte a creației latente, a-i da o speranță, a-i crea un rost, constituie de fapt stadiul final al succesului autentic.

Un sine superior, fiindcă își recunoaște perfecțiunea în descoperirea unor noi mijloace de a se exprima dincolo de orice cuprindere umană. Nu un sine inferior care susține predestinarea unui om mândru ce știe toate răspunsurile, dar nu are replică - o tristă experiență a neîmplinirii și a fragilității condiției umane.

Şi tocmai această volatilizare extremă a constantei sale de "a fi", îl determina să-și folosească în chip tendențios măștile. Totul se învârtea în special în jurul unei anumite măști, închegarea unei identități de sine stătătoare. O mască albă, rece ca gheața polară, clădită pe fondul uitării de sine, al ignorării necesității de a revedea periodic condițiile care îl împiedicau să facă în mod curent o schimbare de 90 de grade. Numai această mască îl ținea prizonier în întunericul profund, absolut, al rațiunii. Al rațiunii prinse în caruselul unei înfruntări continue.

Aportul incontestabil al măștii, al acestui panaceu, era de a arăta că poate exista o psihologie și o fizionomie a unei noi stări?

Leadership: Poți oare să escaladezi o stâncă fără a fi la fel de dur ca ea, în cazul constituirii unei identități care se opune durabilității în termeni de "realitate vulnerabilă" ?

Scopul omului care îmbrățișează știința conducerii la fel de mult ca și dezvoltarea personală, nu trebuie să fie doar acela de a se ridica la un nivel înalt de funcționalitate, ci mai degrabă de a sonda acea înțelegere care îi scapă. Identificând formula de transformare și trasare a coordonatelor propriei sale identități în funcție de constantele intelectuale, emoționale, comportamentale, profesionale ce împlinesc scopul existenței sale, el își va putea doborî cu adevărat adversarul nevăzut.

Adversarul nevăzut, acel Eu care se exteriorizează în altcineva multiplicat, acel Alter-Ego bine „regizat", devine o prezență constantă care îi dictează noi reguli, oprindu-i funcționarea și înstrăinându-l de adevăratele valori și principii. O identitate care se opune durabilității în sfera "cauzalității limitate" este o reflectare a experienței de a face parte dintr-un scenariu al cărui protagonist trăiește înconjurat de mirajul unei realități epurate de concret, verosimilă numai în fața iscusinței de a întreține o atmosferă exuberantă.

Un surplus de potențial funcțional, o acumulare de idei, semnificații, tendințe, acceptarea unei alte "jumătăți" dăunătoare adevăratei tale identități. Rezultând o combinație negativă între durabilitate și evoluție, o aşchiere ușoară a felului tău de a fi, o desincronizare, o orânduire

eronată a motivelor din spatele acțiunilor tale.

O îndepărtare de la felul tău de a fi care te apropie, fără să bănuiești, de o autoritate mai înaltă, de un Alter Ego care mereu îți șoptește, îți ordonă să fii altcineva. Iar această îndepărtare de sine este similară cu escaladarea unui munte.

Te cațeri pe panta unei stânci ca să admiri un peisaj uimitor, ești cuprins de vraja unui alt orizont temporal. Te simți măreț și puternic. Dar asta nu înseamnă că ești o "bucată de stâncă", nu înseamnă neapărat că ai o gândire mai matură și solidă.

Înseamnă doar că ai ajuns la un nivel în care abandonezi anumite idei în favoarea altora mai noi. Înseamnă că îți adâncești gândurile într-o realitate care poate deveni tot mai vulnerabilă, prin faptul că noul orizont te îndepărtează de cine erai, îngrădindu-ți vechile orizonturi.

Leadership: Îți permiți să fii "Omul de dincolo de mască" în prezența unei realități care poate fi inclusă într-o creație plină de contraste, încât să faci din harul vocației tale o artă de a-ți reinventa existența?

Să-ți păstrezi acel " *spiritus purus subtilissimus* " care străbate ca un efluviu creator și universal eternul ființei sale, iată, aceasta este adevărata măreție !

Să găsești puntea îndelung căutată ce întregește cele două structuri care îți definesc existența: Ego-ul și Alter-Ego-ul, și să te supui numai aceleia care literalmente îți poate oferi și alte plăceri decât cea materială, profesională, precum condiția ta de a fi ce ești până la capăt, iată, aceasta este adevărata împlinire, cea care te înalță și îți risipește orice mască !

Cât privește "măștile" selectate pentru a fi incluse în esența unei personalități, ele accentuează autoritatea celor ce le poartă. Şi reprezintă, în cazul leadershipului, exceptând studiul interpretărilor pe care le acordăm anumitor situații, reproducerea unor părți sau chiar a întregului "Omului". Fie ca atare, fie sub forma unor capitole din existența sa cu o priză mai largă la tot ceea ce se întâmplă în jurul său, dar cu efect de începătoșare a realității.

Leadershipul este realitatea pe care o răstorni după felul cum îți exprimi aprecierea față de tot ce înseamnă "abordări constructive" și față de ceea ce reprezinți într-un cadru plin de personaje grupate în jurul exceselor de imagine, care se dovedesc altceva decât ceea ce crede lumea că sunt.

Care este poziția ta față de tine însuți, față de orientările tale, față de realitate, față de societate și lume? Este ambiguă, extrem de șubredă, dominată de o influență străină, de un alt fel de "a fi"?

Studiul "magicianului", cu toate particularitățile sale, ca om și ca lider, a fost conceput special pentru latura umană a leadershipului. Iar măștile sale reflectă, în studiul de față, o poziție vulnerabilă a omului pus în fața tranziției spre maturitate, spre acceptarea condiției sale de "a fi".

Te lași prins într-un joc neîntrerupt de oglinzi ce reflectă mereu o altă personalitate? Te îndepărtezi tot mai mult de tine însuți? Îți impui personalitatea printr-o formă camuflată?

Diminuează vulnerabilitatea poziției tale, efectuând cercetări amănunțite care să aibă ca rezultat întărirea aspectelor pozitive care caracterizează "Omul" din tine.

Aspectul pozitiv care caracterizează "Omul din Tine" este faptul că tot ceea ce dorești să obții prin intermediul magiei îți dă posibilitatea să observi pe îndelete, cum te manifești în situații diferite, și astfel să-ți dai seama care este granița dintre schimbările de personalitate pe care le aduce o carieră memorabilă, plină de provocări și decizii controversate.

Regizorul și Magicianul sunt două fețe ale aceleiași măști în spatele căreia unii se încăpățânează să se situeze mereu, realitatea lor depinzând doar de opțiunea „sucelii” până la refuz, ce uneori poartă numele de "geniu", exprimat în foarte multe dimensiuni pe care e foarte greu să le cuprinzi.

Source: https://neculaifantanaru.com/regizorul-si-magicianul.html